

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 14. november 2019
Sagsnummer: 2019-172

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering grundnotat om forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

Den 14. november 2019
MFVM 948

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

om forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande

KOM (2019) 483

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande uden for Østersøen (forslaget om fiskerimuligheder). Forslaget omfatter dels EU-bestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande og dels autonome bestande, som EU får adgang til. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC¹ for 2020 og fordele EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne (kvoter) for fiskeriet i 2020. Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestandsituationen for de berørte bestande.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2019) 483 af 24. oktober 2019 fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande. Forslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 24. oktober 2019.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Formål og indhold

Forslaget omfatter dels EU-fiskebestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande, og dels autonome bestande, som EU får adgang til at fiske. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC for 2020 og fordele EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne.

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) under hensyntagen til principperne for TAC-fastsættelse, som fremgår af Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2020 (Kommissionens politikerklæring - KOM (2019) 274).

Det fremgår af Kommissionens politikerklæring, at fiskerimulighederne for 2020 vil blive fastsat i henhold til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, særligt målsætningen om at nå et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) senest i 2020, jf. grundforordningen 1380/2013.

Er der fastsat en flerårig plan for en bestand, vil denne blive fulgt i Kommissionens forslag til TAC/kvoter. De flerårige planer muliggør brugen af F_{msy}^2 -intervaller for fiskeridødelighed for visse bestande. Det giver derfor en vis grad af fleksibilitet, der indebærer, at der kan tages højde for indbyrdes afhængighed inden for arter eller blandede fiskerier som fastsat i de flerårige planer. Der er en flerårig plan for de demersale bestande i Nordsøen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973). De konkrete F_{msy} -intervaller for fiskeridødelighed fastlægges i rådgivningen fra ICES.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil TAC/kvoter blive foreslået på basis af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at gå på kompromis med bevaringsbehovet for bestandene. Hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, vil Kommissionen anvende forsigtighedsprincippet på en systematisk, foruddefineret og gennemsigtig måde.

Landingsforpligtelsen er nu indført for alle fiskerier efter kvoterede arter i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat, de nordvestlige og de sydvestlige farvande. Når landingsforpligtelsen for en fiskebestand indføres, skal fiskerimulighederne fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne, jf. grundforordningen 1380/2013. Der er ligeledes indført fleksibilitetsmekanismer, som kan indgå i forvaltningen af bestandene med henblik på at tilpasse fiskerimulighederne til en fuld landingsforpligtelse. Dette omfatter år-til-år-fleksibilitet, arts-fleksibilitet, de minimis-undtagelser³ og undtagelser baseret på høj overlevelse. Kommissionen vil tage disse mekanismer i betragtning ved fastsættelsen af TAC for de enkelte bestande.

ICES har rådgivet om ingen fangster for seks bestande blandt andet vest for Skotland og i det Keltiske Hav og for torsk i Kattegat. TAC for disse bestande er foreslået som en bifangstkvote for fiskerier efter andre arter. Kommissionen anfører, at såfremt man fortsat skal benytte strategien med bifangst reducerende TAC'er, skal der træffes de nødvendige foranstaltninger for at beskytte bestandene, der biologisk befinder sig i en dårlig situation. Kommissionen foreslår blandt andet, at fartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for torsk i Det Keltiske Hav, enten skal have observatørdækning på mindst 20 %, eller at de skal have sensor- og kameramonitoringssystemer (CCTV) ombord. Da torsk i Kattegat for 2020 har en rådgivning om ingen fangster, må det forudses, at der skal træffes særlige foranstaltninger for denne bestand inden for rammerne af den flerårige plan. Kommissionen har endnu ikke foreslået en TAC for torsk i Kattegat. TAC for torsk i Kattegat har i en længere årrække været fastsat alene til bifangster.

For en lang række bestande indgår der endnu ikke konkrete forslag til TAC for 2020. Det skyldes dels, at man afventer resultater af bilaterale forhandlinger med en række tredjelands og internationale forhandlinger, jf. nedenfor, og sent fremlagt rådgivning. Endelig er nogle tal udeladt på nuværende tidspunkt som følge af yderligere forhandlinger/overvejelser.

² Den fiskeridødelighed, der indebærer at man kan opnå maksimalt bæredygtigt udbytte.

³ Undtagelse for små fangster af visse arter.

Aftaler med tredjelande

Forslaget implementerer de fiskeriaftaler, som EU indgår for 2020 med en række tredjelande for så vidt angår fiskerimuligheder, herunder Norge, Færøerne og Grønland. Forslaget fordeler desuden de kvoter, som vedtages blandt andet på årsmøderne i NEAFC (Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav), NAFO (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav), ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet), IATTC (Den Inter-Amerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk) og CCAMLR (Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis) m.fl. Endelig fordeles de kvoter, der aftales i kyststatsforhandlinger om makrel, atlanto-skandisk sild og blåhvilling.

Brexit

Givet forlængelsen under Lissabontraktaten artikel 50, stk. 3 forventes Brexit nu først at ske den 31. januar 2020. På den baggrund forventes Storbritannien under fastsættelsen af fiskerimulighederne for 2020 fortsat at være en EU-medlemsstat, hvorfor intet vil være ændret i processen i forhold til tidligere år. Udtræder Storbritannien derimod af EU med en godkendt udtrædelsesaftale – forud for fastsættelsen af fiskerimulighederne - så vil Storbritannien i forbindelse med fastsættelsen af fiskerimulighederne være omfattet af overgangsordningen i udtrædelsesaftalen. Denne betyder, at Storbritannien fortsat er omfattet af Den Fælles Fiskeripolitik, men ikke vil deltage i forhandlingsprocessen på lige fod med andre EU-medlemsstater, i stedet vil Storbritannien blive konsulteret om fiskerimulighederne. Såfremt Storbritannien forlader EU uden en udtrædelsesaftale – et såkaldt no-deal Brexit - den 31. januar 2020, vil EU og Storbritannien, jf. FN's Havretskonvention (UNCLOS) artikel 63, skulle konsultere hinanden med henblik på at sikre en bæredygtig forvaltning af de fælles bestande.

EU-Norge

Aftalerne mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af 7 fælles bestande i Nordsøen (torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel) og i Skagerrak (torsk, kuller, hvilling, rødspætte, rejer, sild og brisling). EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som brisling, sperling, havtaske, lange, jomfruhummer, rejer og ”andre arter”, samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, sej og kuller, rødfisk i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale kyststatsforhandlinger mellem EU, Norge, Island og Færøerne m.fl. om forvaltningen af blåhvilling, sild (atlanto-skandisk) og makrel. Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej, rejer og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, lange og ”andre arter” i norsk farvand, hvor Danmark har hovedparten af EU's kvote.

Konsultationer mellem EU og Norge finder sted den 18.-22. november 2019 i London. Endnu en forhandlingsrunde er aftalt til om nødvendigt at finde sted den 2.-6. december 2019 i Bergen.

Oversigt over den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2020 og den danske kvoteandel:

	ICES' rådgivning	TAC i 2019	Dansk andel af EU's kvote
Torsk i Nordsøen, Skagerrak og østlige engelske kanal (7d)	<u>Rådgivning 13.686 tons (- 51 % i forhold til rådgivning for 2019).</u> MSY-rådgivning. Den estimerede gydebiomasse (SSB) er blevet nedjusteret som følge af oplysninger fra de videnskabelige togter, hvor fangstraterne af ældre fisk var langt lavere end forventet ud fra fangstdata. Samtidigt er den estimerede fiskeridødelighed (F) opjusteret. Bestanden er steget fra et historisk lavt niveau i 2006, men vurderes efter de nye oplysninger at være under grænseværdien for bestanden (B_{lim}). Fiskeridødeligheden (F) er faldet siden 2000 men vurderes stadig at være over Fmsy.	29.437 tons i Nordsøen, 4.205 tons i Skagerrak og 1.715 tons i østlige engelske kanal	20% i Nordsøen og 83% i Skagerrak
Kuller i Nordsøen, Skagerrak og vest for Skotland (6a)	<u>Rådgivning 41.818 tons (+23 % i forhold til rådgivning for 2019).</u> MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) har fluktueret meget gennem årene og vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over Fmsy.	28.950 tons i Nordsøen, 1.780 tons i Skagerrak og 3.226 tons i 5b og 6a	7% i Nordsøen og 84% i Skagerrak
Mørksej i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat og vest for Skotland (6)	<u>Rådgivning 88.093 tons (-15 % i forhold til rådgivning for 2019).</u> MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være omkring MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	93.614 tons i Nordsøen, og Skagerrak/Kattegat og 9.713 tons i område 6 mv.	9% i Nordsøen og Skagerrak/ Kattegat
Hvilling i Nordsøen og østlige engelske kanal	<u>Rådgivning 22.082 tons (-9% i forhold til rådgivning for 2019).</u> MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være omkring MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	17.191 tons i Nordsøen	13%
Hvilling i Skagerrak / Kattegat	<u>Rådgivning 400 tons for 2020 og 2021 (uændret rådgivning i forhold til rådgivning for 2018 og 2019).</u> Databegrænset bestand.	1.660 tons	90%
Rødspætte i Nordsøen og Skagerrak	<u>Rådgivning 166.499 tons (+17 % i forhold til rådgivning for 2019).</u> MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over langt MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	125.435 tons i Nordsøen, 16.782 tons i Skagerrak	20% i Nordsøen og 79% i Skagerrak
Rejer i Skagerrak og Norske Rende	<u>Rådgivning 6.329 tons for de to første kvartaler af 2019.</u> Der rådgives efter langsigtet forvaltningsstrategi. Gydebiomassen (SSB) vurderes at ligge under MSY-niveau (og forvaltningsstrategiens referenceniveau). Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	4.314 tons i Skagerrak og 323 tons i Norske Rende.	65% i Skagerrak

	ICES' rådgivning	TAC i 2019	Dansk andel af EU's kvote
Sild i Nordsøen (NSAS)	Rådgivning 418.649 tons (+44% i forhold til rådgivning for 2019) / Bifangst: 12.413 tons (-40% i forhold til 2019). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	385.008 tons (konsum), 13.190 tons (bifangst)	Variabel andel af konsumkvoten og 96 % af bifangstkvoten
Sild i Skagerrak / Kattegat	Rådgivning på 0 tons for Østersøbestanden (samme rådgivning som for 2019) og 418.649 tons for Nordsøbestanden (+44 %). MSY-rådgivning. ICES rådgiver separat for Nordsøbestanden (NSAS) og Østersøbestanden (WBSS) (MSY-tilgang). Baseret på den af EU og Norge aftalte model beregnes konsum-TAC med en fast andel af hhv. NSAS og WBSS. Bifangstkvoten fastsættes ad hoc af EU og Norge.	29.326 tons (konsum), 6.659 tons (bifangst)	48% af konsumkvoten og 85% af bifangstkvoten
Brisling i Nordsøen / Skagerrak / Kattegat	Rådgivning 138.726 tons for perioden 1. juli 2019 til 30. juni 2020 MSY-tilgang. ICES vurderer bestanden ud fra videnskabelige togter. Rådgivningen dækker nu både Nordsøen og Skagerrak/Kattegat.	26.624 tons i Skagerrak/Kattegat (kalenderåret). 112.102 tons i Nordsøen (1. juli 2019 – 30. juni 2020).	72% i Skagerrak 91% i Nordsøen

Makrel

Kyststatsforhandlingerne om kvotefastsættelse og -fordeling for fiskeriet efter makrel i 2020 blev afsluttet den 17. oktober 2019. Parterne i den nuværende aftale om fordelingen af makrelkvoten EU, Norge og Færøerne blev enige om en TAC på baggrund af rådgivningen fra ICES på 922.064 tons, heraf 454.482 tons til EU, svarende til en stigning på 19,7 % i forhold til ICES' rådgivning for 2019. Inden for denne TAC er der også afsat en reserve på 15,6 % til andre parter, det vil sige Island, Grønland og Rusland i henhold til trepartsaftalen om makrel mellem EU, Norge og Færøerne.

Blåhvilling

Kyststaterne EU, Norge, Island og Færøerne afholdt i oktober 2019 forhandlingsmøde om en TAC for blåhvilling og fordelingen af denne for 2020. Parterne enedes om fastlæggelsen af en TAC på 1.161.615 tons i henhold til forvaltningsstrategien, svarende til en stigning på 1,6 % i forhold til ICES' rådgivning for 2019. Parterne indgik ikke aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2020. EU forventes at fastholde den tidligere andel af TAC'en på 41,4 %.

Atlanto-skandisk sild

Kyststaterne EU, Norge, Island, Færøerne og Rusland afholdt i oktober 2019 forhandlingsmøde om en TAC for atlanto-skandisk sild og fordelingen af denne for 2020. ICES har rådgivet om en TAC for 2020 på 525.594 tons baseret på forvaltningsplanen, svarende til en reduktion på 11 % i forhold til rådgivningen for 2019. Parterne indgik ikke en aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2019. EU forventes at fastholde den tidligere andel af TAC'en på 6,51 %.

EU-bestande

Oversigt over den biologiske rådgivning og Kommissionens forslag om TAC for EU's autonome bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2020 samt TAC i 2019 og den danske kvoteandel:

Art	Rådgivning	TAC i 2019 i tons	Kommissionens TAC forslag for 2020 i tons	Dansk andel af EU's kvote
Torsk i Kattegat	Rådgivning 0 (-100% i forhold til rådgivning for 2019). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiosmassen, der viser et fald i bestanden og en lille rekruttering i de senere år. Der rådgives ud fra forsigtighedsprincippet.	567 tons (Bifangst)	Afventer yderligere overvejelser. Kun til bifangst.	62%
Tobis i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	Rådgivning foreligger februar 2020 TAC søges fastsat i forlængelse af modtagelse af den biologiske rådgivning med henblik på start af fiskeri efter tobis pr. 1 april 2020.	112.780 tons	Fremsættes først i marts 2020 med udgangspunkt i rådgivning fra februar.	94%
Tunge i Skagerrak/Kattegat/Østersøen	MSY-rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 452 og 600 tons. Fangster på mere end 539 tons forudsætter opfyldelse af særlige betingelser. Gydebiosmassen (SSB) vurderes at være lige over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring Fmsy.	502 tons	533 tons (+6%)	84%
Tunge i Nordsøen	MSY-rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 10.192 og 29.767 tons. Fangster på mere end 17.545 tons forudsætter opfyldelse af særlige betingelser. Gydebiosmassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over Fmsy.	12.555 tons	12.317 tons (-2%) (forventes opdateret i forhold til ny rådgivning der kom den 8. november 2019)	4%
Brisling i den engelske kanal	Rådgivning 1.506 tons (-20% i forhold til rådgivning for 2019). ICES rådgiver ud fra en forsigtighedstilgang om en reduktion baseret på tendens i bestandsudvikling.	2.637 tons	1.506 tons (-43%)	33%
Kulmule i Skagerrak/Kattegat	Rådgivning 104.763 tons (-26% i forhold til rådgivning for 2019) for den samlede nordlige bestand. MSY-rådgivning. Gydebiosmassen (SSB) vurderes at være langt over MSY. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring (lidt under) Fmsy.	4.286 tons	3.403 tons (-21%)	92%
Kulmule i Nordsøen	Rådgivning 104.763 tons (-26% i forhold til rådgivning for 2019) for den samlede nordlige bestand. MSY-rådgivning. Gydebiosmassen (SSB) vurderes at være langt over MSY. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring (lidt under) Fmsy.	4.994 tons	3.940 tons (-21%)	58%
Jomfruhummer i EU-farvande i Nordsøen	Ingen samlet rådgivning for hele Nordsøen. ICES vurderer bestanden og fiskeritrykket for jomfruhummer i Nordsøen for en række separate delområder i EU-farvande. TAC fastsættes dog for hele området samlet.	22.103 tons	22.077 tons (-0,1%)	5%

Art	Rådgivning	TAC i 2019 i tons	Kommissionens TAC forslag for 2020 i tons	Dansk andel af EU's kvote
	ICES rådgiver efter MSY-tilgangen/forsigtighedsprincippet.			
Jomfruhummer i Skagerrak/ Kattegat	MSY rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 14.109 og 19.904 tons. Fiskeridødelighed angives som fangstrater. Fangstrate under Fmsy.	13.733 tons	13.733 tons (uændret)	73%
Rødspætte i Kattegat, Sundet og Bælthavet	<u>Rådgivning 10.636 tons (-30% i forhold til rådgivning for 2019).</u> Der er rådgivet efter forsigtighedsprincippet. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være langt over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy. Inkluderer en andel i Sundet og Bælterne (subdivision 22-23).	1.705 tons i Kattegat	1.141 tons (-33%)	89%
Lange i Nordsøen	<u>Rådgivning 18.516 tons (+5% i forhold til rådgivning for 2019).</u> Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder. Rådgivningen dækker 2020 og 2021.	4.035 tons i Nordsøen	4.035 tons (uændret)	10%
Lange i Skagerrak/ Kattegat	<u>Rådgivning 18.516 tons (+5% i forhold til rådgivning for 2019).</u> Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder. Rådgivningen dækker 2020 og 2021.	170 tons	170 tons (uændret)	56%
Hestemakrel i Nordsøen og Kanalen	<u>Rådgivning 14.014 tons (-20% i forhold til rådgivningen for 2019).</u> Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. Rådgivningen dækker 2020 og 2021.	15.179 tons	13.763 tons (-9%)	48%
Hestemakrel i de vestlige områder	<u>Rådgivning 83.954 tons (-40%).</u> MSY-rådgivning. Rådgivningen dækker et større område end TAC. Udsmid vurderes at være ubetydelig.	119.118 tons	70.167 tons (-41%)	9%
Havgalt i det nordøstlige Atlanterhav	<u>Rådgivning 19.152 tons (-12% i forhold til rådgivning for 2019).</u> Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. Rådgivningen gælder for 2020 og 2021.	21.830 tons	19.152 tons (-12%)	25%

Forslaget regulerer ligeledes TAC'er for en række fladfiskearter i Nordsøen, herunder rødtunge/skærising og pighvar/slethvar.

Dertil kommer, at Kommissionen – som i tidligere år – foreslår forbud mod fiskeri efter visse sårbare arter. Disse arter må, når de fanges utilsigtet, ikke skades og skal straks genudsættes.

Andre bestemmelser

År-til-år fleksibilitet

Forslaget indeholder endvidere regler for år-til-år fleksibilitet. Det fremgår heraf, at de hidtidige regler om år-til-år fleksibilitet jf. rådsforordning 847/96 kun anvendes, når medlemsstaterne ikke anvender den mulighed for år-til-år fleksibilitet, som fremgår af grundforordningen. Grundforordningens bestemmelser om år-til-år fleksibilitet kan anvendes for bestande omfattet af landingsforpligtelsen, hvilket fra 2019 er alle kvoterede bestande omfattet af forordningen. Kommissionen foreslår, at bestemmelserne om år-til-år fleksibilitet ikke skal gælde for en række bestande med en biologisk rådgivning om ingen fangster, herunder også torsk i Kattegat.

9 % artsfleksibilitet

Af grundforordningens artikel 15, stk. 8 fremgår, at fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ud over de tilladte kvoter for disse arter, eller hvor medlemslande ikke har kvoter, kan afskrives på kvoterne for målarter, forudsat at de ikke overstiger kvoten for målarter med mere end 9 %. Dette forudsætter dog, at ikke-målarterne er inden for sikre biologiske grænser. Kommissionen har i forslaget – som i 2019 - anført, for hvilke bestande denne bestemmelse kan finde anvendelse.

Fodnoter

Den hidtidige bestemmelse om mulighed for afskrivning af naturligt associerede bifangster på hovedarten i visse pelagiske fiskerier og industrifiskerier videreføres som i 2019. Bifangster, som fratrækkes i kvoten i henhold til fodnoten, og bifangster af arter, der fratrækkes kvoten i henhold til ovenfor anførte 9 %'s artsfleksibilitet, må tilsammen ikke overstige 9 % af kvoten.

Europæisk ål

Det fremgår af forslaget, at foranstaltningerne for europæisk ål vil blive fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICES, efter at der er foretaget en fuldstændig analyse af rådgivningen.

Havbars i det nordøstlige Atlanterhav

Det fremgår af forslaget, at foranstaltningerne for europæisk havbars vil blive fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICES, efter at der er foretaget en fuldstændig analyse af rådgivningen.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Fastsættelse af fiskerimuligheder har erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der er både stigende og faldende TAC'er af relevans for dansk fiskeri i forslaget. Forslaget i sin oprindelige form indeholder som

nævnt meget få konkrete forslag til TAC for 2020 for bestande af interesse for Danmark. En stor del af TAC for disse bestande fastsættes som nævnt i forhandlinger med tredjelande, hvor forslag til TAC'er ikke er inkluderet. De vigtigste og mest økonomisk betydende bestande for dansk fiskeri er således afhængige af disse forhandlinger med tredjelande. Konsekvenserne for bruttoindtjeningen vil derudover også afhænge af blandt andet udviklingen i afsætningspriserne samt omkostninger, herunder brændstof, og af fiskerimønstre. Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestandssituationen for de berørte bestande.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) anfører, at man har tiltro til, at de danske myndigheder på sædvanlig kvalificeret vis, vil gøre vil gøre deres for at sikre, at kvoterne er på plads, så fiskeriet kan begynde den 1. januar 2020.

DFPO støtter op om en fiskeforvaltning baseret på et MSY-princip. Men det er ifølge DFPO nødvendigt at se på, hvordan MSY kan benyttes uden, at det får for store konsekvenser for fiskeriet fra år til år. Manglende stabilitet og yo-yo-kvoter er ødelæggende for erhvervet – der kan ikke laves forretningsplaner, og det giver ikke et bæredygtigt fiskeri. DFPO nævner, at fiskeriet skal styres efter MSY, men at det ikke er hensigtsmæssigt for fisk og fiskere, at man skal ramme en bestemt MSY-værdi hvert år. Særligt i de situationer, hvor ICES har revideret sin opfattelse af bestandens udvikling, må der efter foreningens opfattelse kunne afviges fra reglerne. Dette er i høj grad tilfældet for fiskeriet i 2020, hvor ICES har anbefalet en markant reduktion i kvoterne for torsk i stort set alle farvande.

DFPO anfører, at hvis kvoterne for torsk sættes så lavt som anbefalet af ICES, vil mange fiskere være nødsaget til at opgive fiskeriet. Ikke så meget fordi de kommer til at mangle torsk, men fordi landingspligten medfører, at alt andet fiskeri må stoppe, når torskekvoten er opfisket. Det bemærkes, at for Kattegat vil en nul-kvot betyde, at der ikke kan fiskes på de gode forekomster af tunge, rødspætter og jomfruhummer. For Nordsøen og Skagerrak vil fiskeriet skulle stoppe meget tidligt på året og længe inden kvoterne på alle de andre arter er opfisket.

DFPO har svært ved at acceptere, at fiskerierhvervets fremtid i store træk bestemmes af rigide regler for udviklingen i en natur, der ikke reagerer på tiltag, som det var forventet af biologer og myndigheder.

Det er for DFPO afgørende, at udviklingen i en kvote afspejler udviklingen i bestanden. Derfor bør MSY-strategien udmønte sig på den måde, at på en bestand i stigning fastholdes TAC, hvis målsætningen endnu ikke er nået, således, at bestanden vokser op til målsætningen, frem for at fiskeriet reduceres. Når dette sker, vil formuleringen om, at forslaget tager højde for bestandsudviklingen i de berørte bestande ifølge DFPO i højere grad afspejle virkeligheden.

For de enkelte bestande fremhæver DFPO følgende:

For så vidt angår *torsk i Nordsøen og Skagerrak*, hvor biologerne beskriver et fald i bestandsstørrelsen, må kvoten ifølge DFPO naturligvis reduceres. DFPO finder imidlertid, at den skal reduceres til et niveau, der giver mulighed for vækst, frem for at blive reduceret til et niveau, som er en politisk fastsat målsætning, og som vel at bemærke blev besluttet på et tidspunkt, hvor grundlaget var anderledes end i dag. DFPO har, i samarbejde med fiskeriorganisationerne fra Norge, UK, Frankrig, Belgien, Holland,

Tyskland og Sverige, udarbejdet en fælles indstilling til, hvordan kvoten for torsk i Nordsøen og Skagerrak skal fastsættes. Forslaget er ifølge DFPO baseret på en fiskeridødelighed, der er mindre, end den nogensinde har været før. Det anføres, at dødeligheden (Fpa) også er beregnet af ICES til at være bæredygtig. Forslaget fra det samlede erhverv vil give en TAC på godt 28 tusind tons. Dette niveau foreslås derefter fastholdt, indtil bestanden er vokset til at være større end referencepunktet. Som kompensation foreslår erhvervet også, at der lukkes for fiskeri i torskenes primære gydeområder i gydeperioden, samt at disse lukninger opretholdes, indtil bestandene er inden for sikre biologiske grænser.

Med hensyn til *torsk i Kattegat* anbefaler DFPO, at der fastsættes en bifangst-TAC for torsk på 100 tons. Denne TAC skal sikre, at fiskeriet efter jomfruhummer, rødspætte og tunge kan fortsætte i 2020, hvor ICES anbefaler, at TAC for disse tre arter kan øges. DFPO anfører, at ICES vurderer, at bestanden er reduceret ganske betydeligt og nu er mindre, end den nogensinde har været før. Erfaringerne i fiskeriet modsiger ikke ICES' vurdering af situationen, men erhvervet kan ikke acceptere et stop for alle fiskerier, som fanger torsk. Det vil have alvorlige negative konsekvenser for fiskeriet og ikke være i overensstemmelse med formålet med den fælles fiskeripolitik.

For *jomfruhummer i Skagerrak/Kattegat* anbefaler DFPO, at man i overensstemmelse med den biologiske rådgivning tilslutter sig Kommissionens forslag om en uændret TAC, og for *jomfruhummer i Nordsøen* anbefaler DFPO, at man i overensstemmelse med den biologiske rådgivning tilslutter sig Kommissionens forslag.

I forhold til *tunge i Nordsøen* anbefaler DFPO en uændret TAC, svarende til 12.555 tons. Det nævnes, at ICES på grundlag af EU's forvaltningsplan anbefaler, at TAC sættes til en mængde mellem 7.170 og 20.820 tons. Hvis TAC sættes i overensstemmelse med Fmsy, giver dette en reduktion på 1,9 % i forhold til TAC for 2019. Bortset fra, at ICES har foretaget en revision af biomasseestimatet, så er der tale om en vækst i bestanden, hvorfor der ifølge DFPO ikke er behov for at reducere fiskerimulighederne yderligere.

Med hensyn til *tunge i Skagerrak/Kattegat/Østersøen* anbefaler DFPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse med den biologiske rådgivning til 539 tons i 2020. Der henvises til, at bestanden har det godt, og at tallet 533 tons, som Kommissionen foreslår, ikke fremgår nogen steder i den biologiske rådgivning.

For *kulmule i Nordsøen* og *kulmule i Skagerrak/Kattegat* anbefaler DFPO uændrede TAC'er. Der henvises til, at en uændret TAC vil ligge inden for rammerne af det interval, der fremgår af EU's forvaltningsplan, og det nævnes, at i de farvande, hvor dansk fiskeri foregår, fanges kulmule i et blandet fiskeri. Det bemærkes, at ICES vurderer, at bestanden er næsten fem gange så stor som MSY-niveauet, og fiskeridødeligheden er mindre end Fmsy. Det anses for svært at forstå, at dette indebærer en reduktion på mere end 20 %. En del af forklaringen er ifølge DFPO, at ICES har foretaget en revision af biomasseestimatet samtidig med, at der ikke er konstateret en stor rekruttering.

For *rødspætte i Kattegat* bemærkes det, at rådgivningen er præget af, at størstedelen af fangsterne tages i Østersøen og er omfattet af EU's forvaltningsplan for dette område. I overensstemmelse med denne plan er rådgivningen givet efter forsigtighedsprincippet. Følges denne også for Kattegat, vil det give en TAC på godt 3.000 tons, hvilket er rigeligt til at dække de nuværende fangster. DFPO kan derfor ikke tilslutte sig Kommissionens forslag om at reducere TAC'en fra 1.705 tons til 1.141 tons.

Med hensyn til *rødtunge og skærising i Nordsøen* anbefaler DFPO, at arterne tages ud af TAC-systemet og reguleres på en anden måde. Det nævnes, at begge arter tages som værdifulde bifangster i fiskeri, der er målrettet efter andre arter. ICES vurderer, at fiskeriet bør reduceres på begge arter, hvilket DFPO kan acceptere, men det bør efter DFPO's opfattelse ske på anden vis end gennem TAC.

Med hensyn til *sildebifangster i henholdsvis Nordsøen og i Skagerrak/Kattegat* anbefaler DFPO, at bifangstlofterne fastsættes på samme niveau som for 2019. Forvaltningsplanen for sild tager ikke hensyn til industrifiskeriet, og DFPO anfører, at effekten af industrifiskeriet tilsyneladende stærkt er begrænset i forhold til konsumfiskeriet. Opfattelsen er, at forvaltningsplanen skal ændres, så bifangstlofterne ikke går mod 0, der skal skabes ro, så der kan sikres en langsigtet bæredygtig forvaltning på plads for industrifiskeriet.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) anfører, at forvaltningsplaner, som er en af grundstenene i bæredygtig forvaltning af fiskebestande, skal være udformet således, at de effektivt og hurtigt kan reagere på ændringer i naturen og i den videnskabelige rådgivning og samtidig - i tilfældet nordsøild - beskriver hvordan balancen mellem sild til bifangst og sild til konsum skal være. Det er ifølge DPPO af stor vigtighed, at man i regi af EU-Norge vedtager holdbare forvaltningsplaner for nordsøild for både selve Nordsøen og for Kattegat/Skagerrak. DPPO understreger, at det er nødvendigt, at man i arbejdet med forvaltningsplaner i langt højere grad inddrager stakeholders og den videnskabelige verden – det gælder ikke kun planen for nordsøild, som må revideres hurtigst muligt og inden 2021.

DPPO anfører generelt vedrørende sildebifangstkvoterne, at disse over en længere periode er blevet reduceret og nu er på et niveau, hvor risikoen for lukning af industrifiskerierne er reel. DPPO appellerer til, at der vises rettidig omhu, når det gælder forvaltningen af industrifiskeriet, og at både stakeholders og forvaltere derfor overvejer andre løsningsmulighederne end de metoder, der i dag frygtes at være utilstrækkelige. DPPO anbefaler, at man igangsætter en diskussion omkring sildebifangsten for Skagerrak/Kattegat, og hvordan man skal forholde sig til den, efter at brisling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat er slået sammen til en biologisk enhed. Konkret anbefaler DPPO tre initiativer for at sikre, at de juvenile Nordsøild, der er til rådighed for at understøtte industrifiskerierne, bruges optimalt: At prioriteringen for de tilgængelige juvenile Nordsøild formuleres, og at der indføres fleksibilitet for sildebifangstkvoten imellem Skagerrak/Kattegat og Nordsøen. Tilsvarende den fleksibilitet, der allerede gælder for konsumsildeknoten i Skagerrak/Kattegat; At bifangstkvoten uddeles på fartøjsniveau. Således at der skabes direkte incitament til at begrænse sildebifangster i fiskerierne efter brisling og sperling; At der udvikles et nationalt forvaltningsregime, der bringer den såkaldte 9 % -regel i anvendelse, når det gælder sildebifangster i industrifiskeriet, og at det på den måde sikres, at industrifiskeriet ikke stoppes i utide.

DPPO påpeger, at der med indførelsen af landingsforpligtigheden i det pelagiske fiskeri og i industrifiskeriet er en væsentlig udfordring for fiskerne at håndtere uundgåelige bifangster af bl.a. demersale arter. Uden regler og foranstaltninger til at sikre smidig håndtering af uundgåelige bifangster af f.eks. sej og makrel i sildefiskeriet, kan der potentielt opstå situationer, hvor fiskerier må lukke, eller konflikter imellem pelagisk og demersalt fiskeri opstår. Med anvendelse af den såkaldte fodnotemodel, dvs. muligheden for at afskrive bifangster på hovedarten i en række fiskerier bl.a. hestemakrel og tobis, har man ifølge DPPO hidtil kunnet undgå denne type problemstillinger. DPPO anbefaler, at man for 2020 udvider de eksisterende afskrivningsmuligheder til også at omfatte uundgåelige bifangster af bl.a. makrel og mørksej i sildefiskeriet og sild i makrelfiskeriet og på den måde, balanceret, løser en række eksisterende og potentielle udfordringer i tråd med formålet med reformen af EU's fiskeripolitik. Muligheden for at anvende 9 % -reglen til at dække uundgåelige bifangster af demersale arter i det pelagiske fiskeri må ifølge DPPO reserveres. Det bør også i forhandlingerne sikres, at der ikke reserveres mængder til discard/de minimis for bifangster af pelagiske arter i de demersale fiskerier, uden at pelagiske fiskere kompenseres med en udlignende kvote "top-up".

I relation til *fiskeriaftalerne med Norge henholdsvis Færøerne* er det DPPO's grundholdning, at udvekslingen af fiskerimuligheder under fiskeriaftalerne med Norge og Færøerne må være både balanceret og proportionel. Pelagiske fiskerimuligheder i EU-farvand som tilbydes Norge og Færøerne må og skal i størst muligt omfang balanceres af pelagiske fiskerimuligheder til EU i norsk og færøsk farvand. I udvekslingen skal den relative stabilitet i størst mulige omfang respekteres. For at sikre proportionalitet og værne om den relative stabilitet i EU bør udviklingen i balancen og dermed EU's "køb" af torsk i Barentshavet ifølge DPPO ikke inddrage yderligere fangstmuligheder for pelagisk og industrifisk. For blåhvilling bør den sydlige komponent af EU's kvote anvendes proportionelt med den nordlige i udvekslingen af fiskerimuligheder med Norge og Færøerne. DPPO bemærker, at såfremt Norge tildeles brisling som en del af balancen, bør det sikres, at denne tildeling afspejler det forhold, at brislingekvoten nu omfatter både Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. Det vil sige, at "betalingen" til Norge skal fordeles proportionelt imellem Nordsøen og Skagerrak/Kattegat.

Særligt om fiskeriaftalen med Færøerne bemærker DPPO, at aftalen tidligere har været i balance, men at der i de seneste år er sket et skred i balancen. Danske pelagiske fiskere betalte i 2019 for, at fiskere fra UK mv. kunne fange hvidfisk i færøsk farvand. DPPO mener, at den oprindelige balance bør genetableres eller hele aftalen genevalueres.

DPPO nævner, at den femårige makrelaftale imellem EU, Norge og Færøerne, som udløb med udgangen af 2018 ikke indeholder bestemmelser vedrørende adgang for færøske fartøjer i EU-farvand, og der findes ikke en skriftlig aftale om en sådan kobling imellem adgang og kvotefordeling. En revision af adgangsbestemmelserne for makrel bør efter DPPO's opfattelse indgå i drøftelserne imellem Færøerne og EU.

Om *fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland* bemærker DPPO, at denne bl.a. indeholder muligheden for, at EU tildeles lodde i sommerfiskeriet i grønlandsk farvand. De senere år har grønlandsaftalen været værdiløs for danske fiskere, idet Grønland ikke har tilbudt reel og fiskbar kvote i sommerhalvåret. Den seneste reviderede loddeaftale imellem Island, Grønland og Norge vil yderligere svække sandsynligheden for at danske fiskere i fremtiden vil kunne fiske lodde i grønlandsk farvand, også selvom der forventes en kvote for sommerfiskeriet i 2020 som potentielt vil kunne resultere i et fiskeri. DPPO bemærker, at EU-Grønlandsaftalen er omkostningstung for EU, og at Grønland, hvis man ikke selvstændigt kan kvoter for lodde i egne farvande, må tilbyde alternative pelagiske arter i compensation, f.eks. makrel eller atlanto-skandisk sild.

Med hensyn til *sild i Nordsøen* anbefaler DPPO, at man for 2020 for konsumbestanden af sild (A-flåden) fastsætter kvoten på et niveau under ICES' Fmsy-rådgivning. En anbefaling, som flugter med anbefalingen fra Det Pelagiske Rådgivende Råd (Pelagisk AC).

For *bifangstknoten for sild i Nordsøen* (B-flåden) anbefaler DPPO, at man for 2020 anvender principperne i den tidligere vedtagne forvaltningsplan for nordsøild og fastholder forvaltningsplanens retningslinje om, at fiskeridødeligheden for juvenile sild ikke må overstige 0.05. Beregningsmodel og fordeling bør ifølge DPPO evalueres grundigt i det kommende år.

For konsumbestanden af *sild i Skagerrak/Kattegat* (C-flåden) anbefaler DPPO, at man følger TAC-fastsætningsproceduren for område Skagerrak/Kattegat, som blev aftalt mellem EU og Norge i 2014.

For *bifangstknoten for sild i Skagerrak/Kattegat* anbefaler DPPO, at man følger det gældende beregningsgrundlag. Derudover foreslår DPPO, at der indføres fleksibilitet (fx 50 %) for bifangstknoten mellem Skagerrak/Kattegat og Nordsøen i overensstemmelse med principperne for konsumsild og med

seneste ICES-rådgivning vedr. brisling. Anvendelse af bifangstsildene i Nordsøen vil kunne understøtte et betydeligt større og mere lønsomt fiskeri på brisling og sperling, end det nuværende meget begrænsede fiskeri i Skagerrak/Kattegat.

I forhold til *brisling i Skagerrak/Kattegat* bemærker DPPO, at den videnskabelige rådgivning for brisling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat i 2019 blev forenet til én rådgivning, idet det er konstateret, at det er en og samme bestand. For Nordsøen har kvoteåret de senere år løbet fra 1. juli til 31. juni. For Skagerrak/Kattegat er man endnu ikke på plads med justeringen af kvoteåret. Det forhold skaber en særlig udfordring for perioden 1. januar 2020 til 31. juni 2020. DPPO anbefaler, at der fastsættes en TAC for denne periode med udgangspunkt i uopfiskede mængder i Skagerrak/Kattegat i perioden 1. januar 2019 til d.d., og at der som i den nuværende regulering åbnes for 100 % fleksibilitet i mellem 3A og Nordsøen. Jo flere brisling fra den samlede TAC, der fanges i Nordsøen, jo bedre beskyttes den svækkede sildebestand i den vestlige Østersø ifølge DPPO, idet der er tale om sild, som i høj grad migrerer ind i Skagerrak/Kattegat. DPPO anbefaler, at der i regi af EU/Norge-forhandlingerne nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på at sikre en rimelig fordeling af fiskerimulighederne imellem Skagerrak/Kattegat og Nordsøen. Fordelingen bør tage udgangspunkt i fordelingen af de historiske fangster over de seneste 20 år.

Med hensyn til *vestlig hestemakrel* anbefaler DPPO i overensstemmelse med anbefalingen fra Pelagisk AC at følge ICES' MSY-tilgang, hvilket giver en TAC for 2020 på 83.954 tons. Samtidig sætter DPPO spørgsmålstegn ved hvordan kommissionen er kommet frem til en anbefalet TAC på 70.176 tons. Bestandsvurderingen er ifølge DPPO usikker, og der bør derfor være fokus på at begrænse TAC-udsving i kommende år.

I forhold til *havgalt 2020 og 2021* anbefaler DPPO – ligesom Pelagisk AC – at følge den biologiske rådgivning svarende til en TAC for hvert af årene på 19.152 tons.

For *hestemakrel i Nordsøen 2020 og 2021* anbefaler DPPO - ligesom Pelagisk AC – at fastsætte en TAC for hvert af årene på 14.014 tons og stiller samtidig spørgsmålstegn ved Kommissionens baggrund for at foreslå en TAC på 13.763 tons.

Marine Ingredients Denmark (MID) bemærker vedrørende aftaler med tredjelande, at Brexit kan få store konsekvenser for fremtidens råvaretilførsel til de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter og dermed for arbejdspladser på fabrikkerne i Skagen, Hanstholm, Thyborøn og Esbjerg. Angående EU-Norge finder MID det vigtigt, at EU i forhandlingerne sikrer en tilstrækkelig sildebifangstkvote i Nordsøen og Skagerrak til at sikre udnyttelsen af kvoterne på industriarterne tobis, brisling og sperling.

MID bemærker om den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2020, at EU bør følge ICES-rådgivningen for fangst og bifangst af *sild i Nordsøen*. Derudover finder MID, at det er vigtigt, at EU i forhandlingerne om sild i Skagerrak/Kattegat sikrer en tilstrækkeligt stor sildebifangstkvote for at sikre udnyttelsen af kvoterne på industriarterne brisling og sperling. Kvoter for fangst og bifangst af Nordsøesild bør flyttes til Nordsøen, så man undgår fangst af Østersøbestanden.

MID mener desuden, at kvoter for *brisling* i Skagerrak/Kattegat bør flyttes til Nordsøen, så man undgår fangst af sild fra den Vestlige Østersøbestand. MID er uforstående over for den forholdsvis lave brislingekvote i Nordsøen (1. juli 2019 – 30. juni 2020). Kvoten kunne være sat højere og med minimal risiko for, at gydebiomassen ville komme under Bpa.

MID anfører, at netop i 2019 var dansk fiskeri og de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter udfordret af en forholdsvis lille kvote på tobis. En god kvote på brisling i Nordsøen kunne ifølge MID have opvejet noget af tabet ved det dårlige tobisfiskeri. MID mener derudover, at Kommissionen i højere grad burde have taget hensyn til socioøkonomiske forhold dvs. danske arbejdspladser.

Til kyststatsforhandlingerne bemærker MID, at certificeringer af makrel, blåhvilling og atlanto-skandisk sild er meget vigtige for fiskemel- og fiskeolieproducenterne og for producenterne af fiskefoder til bl.a. laks og ørreder. Når kyststaterne ikke kan blive enige om fordelingen af fangstkvoterne, mister fiskerierne deres certificeringer til stor skade for bæredygtigheden og værdikæden i fiskefoder- og akvakulturindustrierne. MID opfordrer til, at der fra dansk side arbejdes målrettet for, at der indgås bindende kyststatsaftaler om mængder og fordeling med alle parter.

MID finder år-til-år fleksibilitet vigtigt for optimal udnyttelse af fiskeressourcerne og støtter Kommissionens forslag. MID finder det desuden vigtigt, at 9 % -artsfleksibilitet videreføres som i 2019. Endelig finder MID det vigtigt, at den hidtidige bestemmelse om mulighed for afskrivning af naturligt associerede bifangster på hovedarten i visse pelagiske fiskerier og industrifiskerier videreføres som i 2019.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et samlet kompromisforslag kan vedtages med et kvalificeret flertal.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Som generelt princip kan regeringen støtte, at kvoterne for 2020 fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til den fælles fiskeripolitik samt fastsatte forvaltningsplaner og -strategier.

Det er vigtigt, at der bliver adgang til fiskeri i norsk zone fra 1. januar 2020, idet fiskeriet i norsk zone er vigtigt for danske fiskere.

Regeringen finder, at det er vigtigt, at bestanden af torsk i Nordsøen og Skagerrak genopbygges. Regeringen arbejder i den sammenhæng for, at torskekvoten, i det omfang det er muligt, og inden for rammerne af den biologiske rådgivning og EU's flerårige plan fastlægges på et niveau, der sikrer, at det blandede, demersale fiskeri ikke stopper for tidligt, idet torsk vil indgå som en bifangst i dette fiskeri. Regeringen arbejder sammen med andre medlemsstater omkring Nordsøen på muligheder for at kombinere dette med andre supplerende tiltag målrettet beskyttelse af torsken. Under alle omstændigheder vil dette medføre en væsentlig reduktion i fiskerimulighederne.

Regeringen støtter, at TAC for torsk i Kattegat fortsat fastsættes som en bifangstkvote, idet bestandssituationen tilsiger, at kvoten bør sættes betydeligt ned. Regeringen finder, at det er vigtigt, at der arbejdes for at genopbygge bestanden samtidigt med, at der skal findes praktiske løsninger der sikrer, at der fortsat kan finde et fiskeri sted i Kattegat efter andre arter under landingsforpligtelsen.

Med hensyn til rødspætte i Nordsøen og Skagerrak bør der efter regeringens opfattelse udvises tilbageholdenhed i forhold til at fastsætte fuldt ud så stor en kvote, som rådgivningen muliggør.

Regeringen vil arbejde for, at EU får overført fiskerimuligheder for havtaske samt 'andre arter' i norske farvande på et niveau, der i højere grad modsvarer de reelle forekomster af disse arter, så danske fiskere samlet set kan få en bedre udnyttelse af de tilgængelige kvoter for demersale arter i norske farvande.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at der i øvrigt findes praktiske løsninger til håndteringen af særlige udfordringer i lyset af landingsforpligtelsen. Det gælder særligt i forhold til bifangster, som er begrænsende for andet fiskeri ("choke-species"), hvor der må findes løsninger, der tager højde for opretholdelse af relativ stabilitet.

Endelig finder regeringen, at for bestande, hvor der mangler en videnskabelig rådgivning eller er manglende/begrænsede bestandsoplysninger, må TAC fastsættes under hensyn til forsigtighedsprincippet og ud fra en konkret vurdering, der inddrager øvrige relevante informationer med udgangspunkt i ICES' rådgivning. Dette er især relevant for arter, der primært er bifangster i andre fiskerier og for arter med meget små TAC'er, og skal ses i sammenhæng med landingsforpligtelsen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.